

عنوان مقاله:

معماری چین در گذر زمان از سنت به مدرنیسم

محل انتشار:

همایش ملی فرهنگ، کالبد و محیط در معماری و شهر اسلامی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

حسین سلطان زاده - دانشیار معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز، تهران، ایران

فریسا نعیمی فروتنی نژاد - دانشجوی دکترا دانشگاه آزاد اسلامی واحد قزوین، ایران.

خلاصه مقاله:

امروزه با توجه به اینکه بسیاری از کشورها دچار بحران هویت در گذر از سنت به مدرنیسم هستند و با توجه به اینکه کشور چین از جمله کشورهای می باشد که فرهنگ و سنت خود را نادیده نگرفته و به ماهیت ملی خود توجه لازم را مبذول داشته است در این مقاله سعی بر آن شده تا روند و رابطه سنت و تجدد در چین در مورد بررسی قرار گیرد با این هدف که با دانستن راهکارهای کشورهای موفق در جریان گذر از سنت به مدرنیسم با حفظ فرهنگ، بتوانیم از تجارب آنها بهره گرفته و در معماری کشور خود به کار گیریم که با شناخت اجمالی فرهنگ و سنت چین و بازتاب آن بر معماری معاصره نتایج مطلوب برسیم. پرسش اساسی اینست که معماران چینی چگونه توانسته اند اینمسیر را طی کنند و دچار از خود بی خودی فرهنگی نشوند چهارچوب نظری در این مقاله اینست که فرهنگ و هویت در معماری موثر است که در کشور چین توجه به سبیل ها اساسی ترین راه برای پیوند سنت و مدرنیسم است و نیز کشور چین دارای شرایط جغرافیای متفاوت در شمال و جنوب میباشد که خود باعث به وجود آمده فرهنگ آن جامعه میشود روش تحقیق در پاسخ به این پرسش استفاده از روش تاریخی- تفسیری و گردآوری اطلاعات به صورت اسنادی می باشد نتایج تحقیق آشکار می نماید طرفی با توجه به اینکه دارای جامعه ایسوسیالیستی بوده و چون می خواسته جلوی مدرن شدن را که نظام حاکم بر جامعه سرمایه داری بوده را بگیرد، ورود مدرنیسم به کشور را که به صورت اجتناب ناپذیر بوده به آرامی طی کرده و با گذاشتن ممنوعیت هایی، باعث به وجود آمدن یک تفکر غالب، توجه به ماهیتملی، شده است

کلمات کلیدی:

دانشجوی دکترا دانشگاه آزاد اسلامی واحد قزوین، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/478472>

